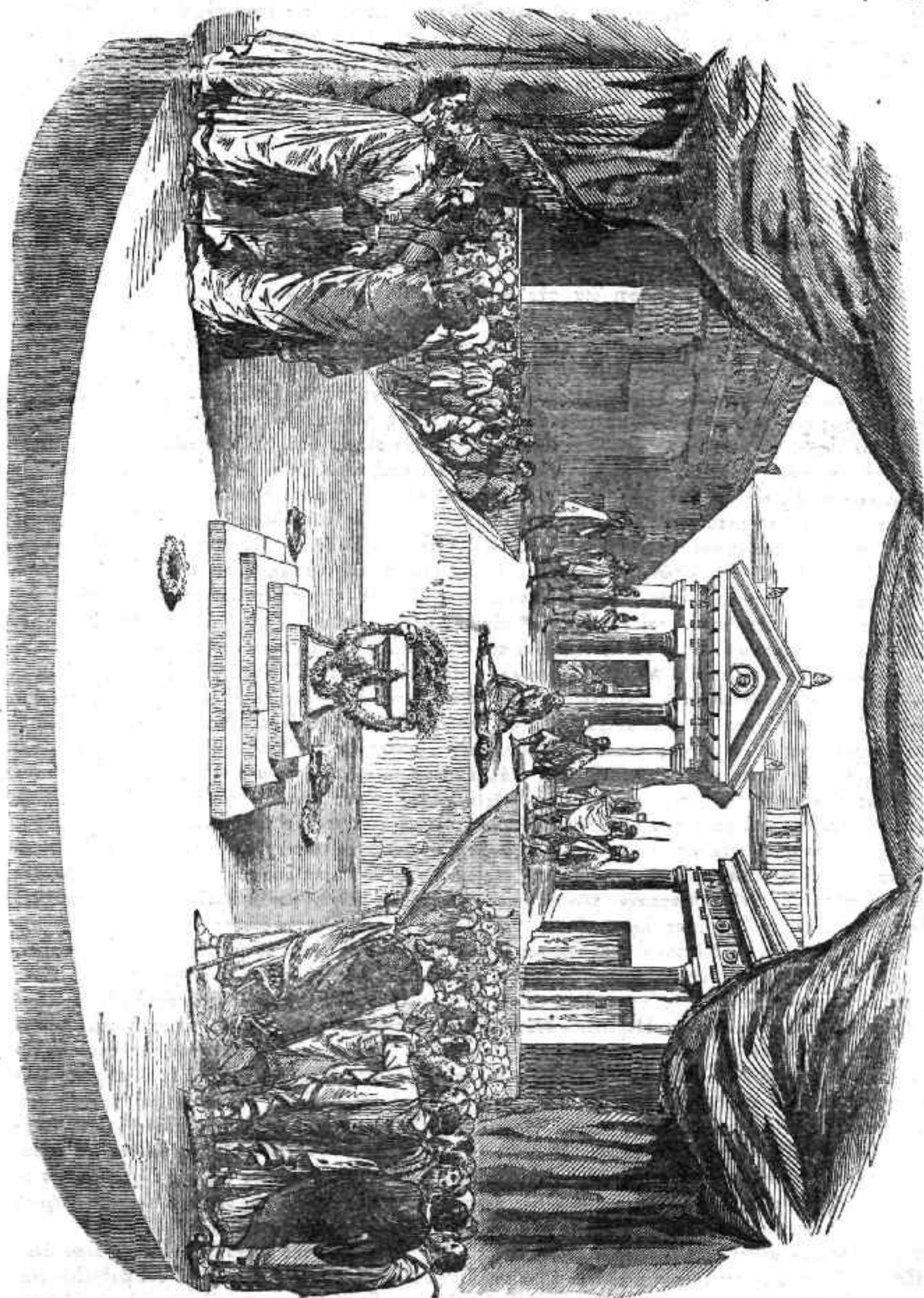

δρῶν ᾄδόντων καὶ δορυμένων περὶ τὸν βωμὸν τοῦ θεῖου καὶ Αἰσχύλου, καλλωπίσασα μὲν καὶ Βάχου εἰς τὰ Διονύσια, τοιαύτη ἦν τοῦ δράματος· ἐξοργώσασα τὰ ἀγοράζοντα ἄσπρα εἰς διθυράμβου ἢ ἀρχῇ, ἢ κατ' ὀλίγον ἐγονιμοποίησεν ἡ μεγαλοφυΐα ἀξίους τῶν θεῶν οὓς ἐπήνουν, παρενθεῖσα δὲ μεταξὺ αὐ-

τῶν διαλογῶν, ὅστις ἐπὶ τῶν ποιητῶν τούτων καὶ τῶν θεάτρῳ ἦν ὁ βωμὸς ἢ ἡ θυμέλη διὰ τοὺς διονυσιακοὺς διαδόχων τῶν ὑπῆρξεν ἡ οὐρανία γλῶσσα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Διὰ τοῦτο, τὸ πρῶτιστον μέρος ἐκάστου ὑμνου, περιλαμβανομένη ἐκατέρωθεν ὑπὸ τοῦ Κοίλου διὰ τοὺς εἰς τὴν τελετὴν παρευρισκομένους θεατὰς, καὶ